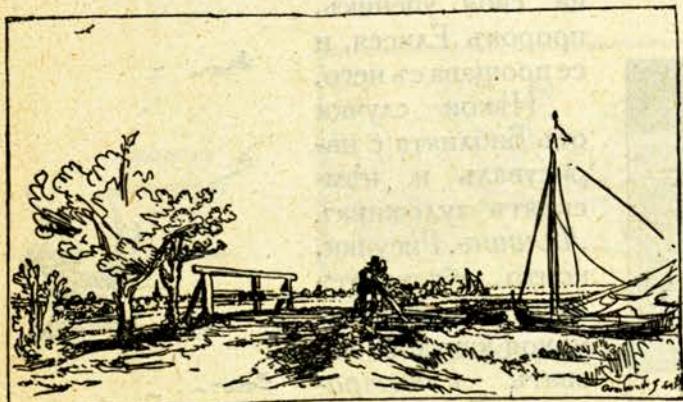

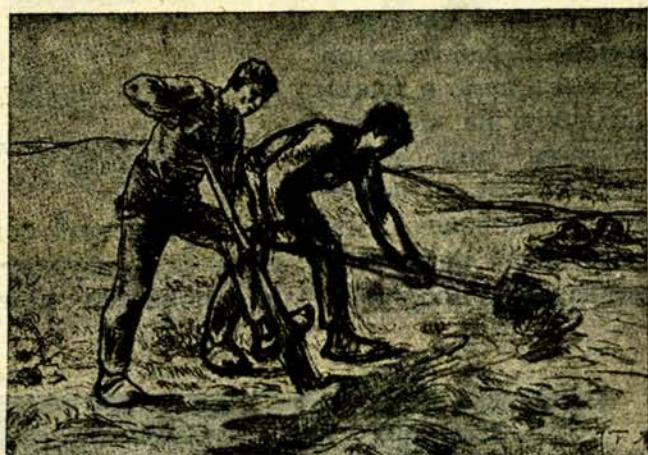

дървесата се тежко клатятъ отъ вѣтъра и листата шумолятъ.

Отъ великия холандецъ Рембрандъ — единъ отъ най-голѣмитъ нѣкогашни художници — има много рисунки съ перо. Тѣ сѫ прости, съ малко чѣрти, но хубави. Десетина линийки се закѫдрюватъ и образуватъ дърво. По-натамъ се протака оградата на моста, двама души седятъ на гредата и гледатъ лодките съ платна по реката. Земята е нарисувана съ назѣбени или кръстосани чѣрти — само тамъ, дето има сѣнки. Вместо небе — виждаме бѣлата хартия. При все това, на изображенietо не липсва нищо; то е, както се казва, завѣршено, пълно.

Просто сѫ работени и рисунките на френския художникъ Миле. Той рисувалъ съ моливъ. На една рисунка виждаме двама копачи. Линийките сѫ нахвърляни тѣй, че предаватъ движението на двамата работници: наведать се, натиснатъ съ кракъ лизгара, напънатъ ржце, та изхвърлятъ прѣстъта, па се изправятъ, за да забодатъ отново лопата въ земята. Движенятия имъ сѫ мѣрни, повтарятъ се еднакво; за такова движение каз-

ваме, че е ритмично (отмѣreno). Тая отмѣреностъ личи и въ чѣртите на рисунката: въ тѣхъ е спазенъ ритмътъ на работата. Еди-

